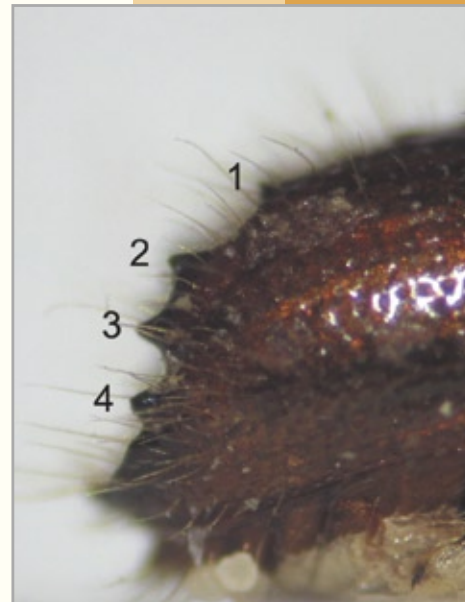

***Ips duplicatus* (C. R. Sahlberg)**
Kornik zrosłozębny

UE: II/B (a) 6.(c)
PL: 2/B A. 6.c)

Obraz żerowiska w korze świerka: widoczne chodniki macierzyste i larwalne; ząbki na ścięciu pokryw chrząszcza (widok z boku)

***Ips duplicatus* (C. R. Sahlberg)**

Kornik zrosłożębny

Rośliny żywicielskie: w krajach europejskich głównie świerk, sporadycznie: sosna, i limba; na Syberii modrzew.

Objawy występowania: Najchętniej atakuje osłabione drzewa stojące. Opanowuje przeważnie część wierzchołkową, następnie środkową partię i grubsze gałęzie, owady drążą chodniki pod korą. Chodnik: od komory godowej odchodzą najczęściej 2 lub 3 chodniki macierzyste (może być 1, również 4 lub 5); chodniki larwalne rzadko rozstawione, kręte. Żerowisko podobne do żerowiska kornika drukarza (*Ips typographus* Heer), ale jest dużo mniejsze, narusza część bielastą drewna.

Identyfikacja i biologia: Rójka odbywa się w kwietniu–maju oraz w lipcu–sierpniu. Jedno lub dwa pokolenia rocznie. Gatunek poligamiczny. Chrząszcz długości 2,8–4,0 mm, ciało walcowate, barwy od ciemnobrunatnej do prawie czarnej. Ścięcie pokryw lśniące, zaopatrzone w cztery ząbki. Odstęp między pierwszym a drugim ząbkem (licząc od góry) większy niż między drugim a trzecim. Drugi i trzeci ząbek mają jakby wspólną podstawę. U samca trzeci ząbek na końcu zgrubiały, u samicy ostry, stożkowaty. Gatunek pospolity w Europie Środkowej, Płn. i Wsch. oraz południowej części Syberii. W Polsce notowany głównie w płn-wsch. i płd-zach. zasięgu występowania świerka.

Termin lustracji i pobieranie prób: Przeglądać rośliny i drewno przez cały sezon wegetacyjny poszukując objawów występowania szkodnika i samych szkodników. Do analizy laboratoryjnej najlepiej przekazywać postaci dorosłe: żywe lub uśmiercone i zakonserwowane w odpowiedni sposób.